

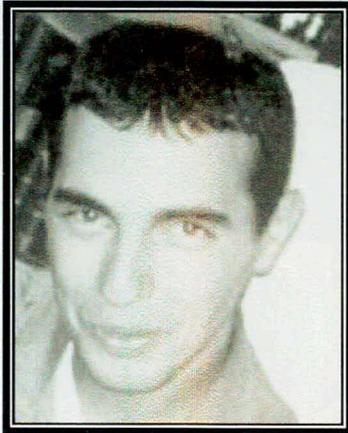

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אבשלום (אבשי) שושני ז"ל

בן רבקה וחיים

נולד בירושלים

בתאריך ב' בניסן תשל"ט, 30/3/1979

התגורר בירושלים

התגייס במרץ 1999

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ג' באדר א' תש"ס, 8/2/2000

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 4 קבר: 7

הותיר אחריו הורים, חמישה אחים ואחות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן רבקה וחיים. נולד ביום ב' בניסן תשל"ט (30.3.1979) בירושלים, אח ליוסף, ידידיה, בעז, מיכל-שחר, יובל וינון. בשנת הולדתו דיברו וחלמו, ונחתמו הסכמי השלום עם מצרים. הוריו חשו צורך לקרוא לבנם בשם אבשלום המבטא את אותה ערגה לשלום.

אבשלום החל את לימודיו היסודיים בבית-הספר 'מימון' וסיימם בבית-הספר 'נעם בניס' בירושלים, בתגבור לימודי קודש. כבר בילדותו ניכרה בו אהבת השלום והחברותיות שאיפיינה אותו במהלך חייו. את לימודי התיכון סיים בהצלחה בישיבה התיכונית בבית אל, שם התחבב מאוד על כל צוות הרבנים, המורים והחברים, שכינהו 'נשמה טהורה'. כותב ראש-מתיבתא של אבשלום: "אבשלום - היית אב והיית שלום. היית אב שמעניק ומעניק ברוחניות ובגשמיות לכל הסובבים אותך, הענקה, חסד שבך ללא גבולות - חסד טהור שיצא מלבך הכל כך טהור, והיית שלום באישיותך המופלאה, הקרנת שלום על כל הסובבים אותך. איני זוכר כעס בך, איני זוכר עצב בך, תמיד שמחה, תמיד שלוה, שקט וחיוך מקסים שנסוך על הפנים, וכל אלו בקעו מעוצמתך הנפשית האדירה..." במהלך

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לימודיו בישיבה נהרג חברו הטוב דוד בויס בפיגוע טרור ואבשלום היה כתף לחבריו, ששאבו ממנו עידוד רב. כך היה אבשלום למשענת באירועים טרגיים אחרים שפקדו את המקורבים אליו.

אבשלום אהב לשחק כדורסל ועסק בסוגי ספורט נוספים. בשעותיו הפנויות נהג לקרוא ספרים ולצייר. הוא הרבה לטייל ברחבי הארץ והכיר אותה לאורכה ולרוחבה. אהב מאוד להאזין למוזיקה, ומעל לכל אהב אדם. אבשלום היה מעורה מאוד בחברה, אהב לעזור וחבריו אהבו אותו. אבשלום גילה רגישות והיה מעורב בחיי בני משפחתו, נכון תמיד להגיש עזרה, ליעץ עצות נבונות. בכל מצב גילה תושייה. הוא לא נטה לשיחות בטלות וכששמע דברים בגנות אחרים בחר לשתוק.

את שירותו הצבאי דחה אבשלום בשנה וחצי ובחר ללמוד במכינה הקדם-צבאית הישיבתית בית יתיר. שם רכש מיומנויות לקראת השירות הצבאי והוטל עליו להיות אחראי על ניווטים, תפקיד שהתאים לו במיוחד וחיזק את אהבתו העזה לאדמת הארץ, ויותר מכך התחזק אבשלום בלימוד תורה וקיום מצוות שהשתלבו ותאמו להפליא את אישיותו ונטיותיו.

שופע מוטיבציה לשירות ביחידה קרבית התגייס אבשלום במרץ 1999 לסיירת 'עורב' ב'גולני'. הוא אהב את החיים בצבא ועשה הכל מתוך נאמנות, מסירות ואחריות.

לאחר חצי שנה נשלח על ידי מפקדו לקורס חובשים קרביים, שבסיומו נבחר על-ידי חניכי הקורס כחניך למופת. כותב חבר שהכירו לראשונה בקורס החובשים: "...למדתי ממנו המון על מסירות, על נתינה בכל מצב ובכל שעה בלא כוונה לזכות בתמורה, ועם זאת אותה הצניעות שאיפיינה אותו כל כך. אבשלום היה אדם שנשאר שבת כדי שחברו לקורס ייצא הביתה במקומו. הוא זה שנשאר תמיד אחרון כדי לסיים את כל המטלות שהוטלו על כל הקורס בשעה שכל השאר פנו כבר איש-איש לעיסוקיו. הוא זה שחנך חייל מתקשה, ישב עימו שעות על גבי שעות ולא הרפה, עד שאותו חייל הגיע להישגים שהוא עצמו לא האמין כי הוא מסוגל להם. אין זה פלא שבסוף הקורס החליט הקורס כולו, פה אחד, לבחור בו כחניך למופת. אבשלום היה חניך למופת, חייל למופת ואדם למופת. הנני מודה על הזכות שניתנה לי להכיר אדם מיוחד זה..."

בתום ארבעת חודשי הקורס שב אבשלום בשמחה אל חבריו בבסיס, שציפו לו בקוצר רוח. לאחר תקופת הלימודים הסתגל במהירות לפעילות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

המבצעית. במהלך שירותו הצבאי השתדל אבשלום לקיים מניין מתפללים והציע לחבריו ללמוד בספר קודש בין הפעילויות הצבאיות, כל זאת בנועם הליכות ובחיוך מקסים.

ביום שלישי, ג' באדר א' תש"ס (8.2.2000), לא עמד לו עוד ליבו הרחב, הטוב והמסור, והוא השיב נשמתו לבורא כנראה כתוצאה מאירוע לבבי. בן עשרים-ואחת היה במותו. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, חמישה אחים ואחות. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

כך הספידו ראש-מתיבתא בישיבתו: "אבישי, אחי, אהובי, יקיר, תלמידי ומורי, כנראה שפעלת בשנותיך הקצרות את כל שפועל אדם מן השורה בשנותיו הרבות וריבון העולמים שכל כך אהבת חפץ בך באותו לילה... חיים ורבקה יקרים, בביתכם גידלתם לא אדם, גידלתם מלאך, ואם מאדם קשה להיפרד על אחת כמה וכמה ממלאך. אבד לכם שושן מביתכם..."

זודו בנימין הספידו: "...עלם חמודות, תמיר, מלא חן ונועם הליכות. במאור פנים ובמתק שפתיים הקרנת סליחות ומחילות. חיוך המלבב נשמט היום משפתיך, ועימו זיו האור הושבת מעל פניך... אבשלום, אבשלום חלף-עבר כמו חלום, אוהב השלום ורודף השלום... להיות חבר, כאח ורע אבשלום גדלת, ולקיים המצווה: ואהבת לרעך כמוך, דגלת. מסור ונאמן היית לחבריך בכל עת. עקביות, דבקות במטרה וראשון להתנדבות, הפעמת את לב חיילי הגדוד בשירות."

ספר תורה לזיכרם של אבשלום וחברו ידידיה גפן שנהרג יום לפניו, נתרם בשם יצחק ליב רעננערט לישיבת 'יתיר', שבה למדו.

להנצחת זיכרו הוציאו לאור בני המשפחה את הספר 'יד לאבשלום'.

מתוך השיר 'ילד השכול', שכתבה מיכל-שחר, אחותו של אבשלום, ליום השנה השלישי למותו: "ילד השכול/ כבר בן שלוש/ קוראים לו בשמות שונים:/ אבל, צער, יגון, תוגה/ ועוד כהנה וכהנה.../. ארוכה הרשימה.../ ילד השכול./ גדל והתפתח./ הוא נעשה גדול/ וכבד לאין שעור./ כבר אין לי כוח להרים אותו/ בעבר הוא זחל איתנו/ לכל מקום/ לכל שמחה, לכל אירוע, לכל בילוי, עם כל פיגוע, לכל ביקור של ניחומים/ לכל המקומות, בכל המצבים.../ לפעמים עוצמים עיניים לשנייה./ והנה עברה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לה עוד חצי שנה. // בזמן האחרון אתה הולך איתי כל יום, / כמה פעמים
ביום. // ילד השכול/ לא הולך לישון לעולם/ כי הוא יודע/ שהוא לא יקום
מחר בבוקר."

